

אמר (תשי"א)

כ"ב י"ז - ל"ג

ע"ן לפרשה זו גם גליון אמר הש"ד שצ"ק ביהודי כ"ח על פרקו.

א. שאלות כלליות.

1. ע"ן רמב"ן ויקרא א' ט"ז ל"ה בחוק החל מן "וידובר ראובן לשמוע הטעם שאמרים בהם" עד "ועל דרך האמת". הסבר מהו מעם כל האסורים הנאמרים כאן אם נקבל את טעם הרמב"ן לקרבנות הבית בו יקרא לעיל.
2. ספורנו לפסוקים י"ח, י"ט, כ"א, כ"ב, כ"ג, כ"ד, כ"ה, כ"ו, כ"ז, כ"ח, כ"ט. מה הקשר בין כל הדינים השונים הנאמרים בפסוקים אלה.
3. כיצד מסביר ספורנו את הסדר שבו מובאים כל הדינים האלה (שים לב במיוחד לקשר שבין פרשיות י"ז - כ"ה וכו' - ל"ג).
4. מה דאמה התורה להגיש אסור הקרבת בעלי חיים ביהודי בנדורים ונדבות.
5. מה טעם אסור טרום הבחמה לדעת ספורנו.
6. הסבר את דברי ספורנו כ"ה ד"ה ומיד בן נכר "ואין בו משום הקריבהו נא לפאתך" (וע' מלאכי פרק א').

אב. כ"ב ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אותו ולגדר לא ידעה;

תמורה ז' ב': "נדבה תעשה אותו" - זה קדשי בדק הבית; אין לי אלא נדבה, נדר מניין? ת"ל: "ולגדר". יכול אפילו לקדשי מזבח? ת"ל: "ולגדר לא ידעה" - זה קדשי מזבח. ואין לי אלא נדר, נדבה מניין? ת"ל: "נדבה".

מקשה: דברי חז"ל אלה תמוהין. דלכאורה לפי משמעות הפסוק יש הגדר בין נדבה לגדר, ולגבי ראשון נאמר "תעשה אותו" ולגבי שני נאמר "לא ידעה". וכיצד למדו חז"ל שאין הפרש בין נדבה לגדר, דעניינם לקדשי בדק הבית מותרין וטעמיהם לקדשי מזבח אסורין?

- אא. כיצד מיישב קושיה זו הרמב"ן.
- אא2. למה אין לפרש את פסוקנו כמשמעו.
- אא3. יש מיישבין את פסוקנו על דעת חז"ל ע"י תפישה סימבולית שונה על מנחה הפסוק. הסבר כיצד והעמק את פסוקנו בסימני פסוק אליבא דפירושים של חז"ל.

ג. ל"ב ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל.

- א. הסבר מה הפקיד פסוקנו זה במקום זה דוקא.
 - ב. ראב"ע ד"ה ולא תחללו את שם קדשי.
- רש"י ד"ה ולא תחללו.
- רמב"ם ספר המצוות מצות עשה ט"ז: שצוונו לקדש את שמו והוא אמרו "ונקדשתי בתוך בני ישראל". וענין זאת המצוה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה הזאת האמתית בעולם ושלא נפחד בהיזק שום מדיק ואע"פ שבא אלינו מכריח לבקש ממנו לכפותנו שלא נשמע אליו אבל נמסור עצמנו למיתה ולא נהעמו להטוב שבמנו אע"פ שלבנהינו מאמינים בו ית'. וזאת היא מצוה קדושה שצוונו בה בני ישראל בכללם, כל התורה עצמה למות ביד האגס בעבור אהבתו ית' והאמונה באחדותו כמו שעשו חנניה מישראל ועזריה בזמן נבוכדנצר הדשע כשיצו להשתחוות לצלם והשתחוו לו כל הארון וישראל בכלל ולא היה שם מקדש שם שמים אבל פתחו הכל והיתה בזה הרפת לכל המעמד המפורסם הגדול הוא אשר פתח ממנו כל העולם, ולהיות פרסום היחוד בזה יעד ה' ע"י ישעיה הנביא, שלא תשלם תרפת ישראל בזה המעמד ושיראו בהם בחורים בעת הקשה ההיא, לא יפחידם המות ויתירו נפשם ויפרסמו האמונה ויפרסמו את השם ברבים. כמו שהבטיחנו באמרו (ישעיה כ"ט): "לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו, כי בראותו ילדיו מעטי ידו בקרבן יקדשו שמי". ולשון ספרא: על שנת כך הוצאתי אתכם מארץ ישראל - על שנת תקדשו שמי ברבים.
- (א) מה בין ראב"ע לבין רש"י-רמב"ם בחפיסת פסוקנו?
- (ב) מה הם שני עדי הראב"ע לחיזוק דעתו.
- (ג) הסבר את המושג "קדוש השם ברבים" לפי דברי הרמב"ם.

עצה טובה למדייני נער, נותני טעורים בחוגים וכדומה: מודפס ב"מכתב המטה העברית" לשאלה ג קרא את סאמר ט.ה. ברומן: קדוש השם. ע' 521.

השאלות המסומנות א קשות, המסומנות אא קשות ביותר. ענה כפי בחירתך.